

HARMADIK PARANCSOLAT

III. Az Úr napját szenteld meg.

Amikor befogadjuk Jézust, azt mondjuk: „Jézus, elfogadlak Téged életem Urának.” De mit jelent ez? amikor ezt mondjuk: Uram, tiéd az életem? Biztosan nem valami vallásos szentimentalizmust. Ha Jézus az Úr, ezzel azt mondjuk: **Uram, tiéd az időm, te töltsd ki tetszésed szerint és tied mindenem, amim csak van.** A kérdés most: **van-e időd Isten számára.** Érdekes megjegyezni, hogy „az Úr napját szenteld meg” a leghosszabban kifejtett parancsolat. Talán ezzel az Úr mind az értékére, mind a fontosságára akart utalni. Az ősi zsidóság az ember Isten-tiszteletének két csalhatatlan mértékét a pénzében és az idejében határozta meg. Ahová az ember ezeket befekteti, igazán ott van a szíve. Gondold tehát át: te mire használod fel időd és pénzed legjavát?

a., Az Istennek szentelt nap

„Gondolj a szombatra és szenteld meg. Hat napig dolgozzál és végezd minden munkádat. A hetedik nap azonban az Úrnak, a te istenednek pihenő napja, ezért semmilyen munkát nem szabad végezned.” (Kivonulás 20, 8-10)

Isten a legfontosabb erkölcsi tanításokat a Tíz parancsban foglalta össze. A parancsok közül az első három kimondottan Isten személyét és imáadását, tiszteletét helyezi a középpontba. A harmadik parancsolat tanítása: **Adj egy napot a hétből teljesen Istennek.** Fizess *hetedet* az idődből! (1 hét = 7/7) – Ez persze nem jelenti azt hogy a többi hat napon nem töltünk időt Vele, személyes imában vagy közösségben. Vagyis mit jelent röviden összefoglalva a harmadik parancsolat? **PIHENJ ÉS NYUGODJ MEG.** Tanulj meg erre időt szánni!

Nézzük meg mit parancsolt Isten Izraelnek, hogy mit tegyen a hetedik napon.

1. A hetedik napon Izrael a teremtő Istent ünnepelte:

„Az Úr ugyanis hat nap alatt teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami bennük van. A hetedik napon azonban megpihent. Az Úr a hetedik napot megáldotta és megszentelte.” (Kiv. 20, 11)

A hetedik napon Isten megpihent a munkától és az embert is erre hívja. Amikor abbahagyjuk a tevékenységet ezen a napon, azzal elismerjük: jólétünk és fennmaradásunk nem kizárólag a saját erőnktől függ, hanem **a teremtő Isten gondoskodásától.** (Vö. Mt.6, 63) Istentől függök, nem önmagamtól és a körülményektől. **Isten miatt merünk pihenni, családdunkkal, szereteteinkkel lenni, imádkozni és szentmisére menni** – egy olyan világban is, ahol már nincs vasárnap és ünnepnap, csak HAJTÁS. „Ez a nap tüntet a munka szolgasága és a pénz kultusza ellen.” (KK 2172)

2. A hetedik napon Izrael a szabadító Istent ünnepelte:

„Gondolj arra, hogy Egyiptom földjén magad is rabszolga voltál, de az Úr a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral kivezetett. Azért parancsolta meg az Úr, a te Istened a szombat megülését.” (Mtörv 5, 15)

Isten hívta ki az embert a bűn és minden lealacsonyító állapot rabszolgaságából – Egyiptomból. A szabadulás ünnepnapján dicsőítjük és imádjuk Őt mindezért.

b., Az Úr napja

A keresztények a heti ünnep – és pihenőnapot Jézus feltámadásának napjához kötötték. Jézus ugyanis a nyolcadik napon (Mk 16, 1; Mt 28, 1) támadt fel. Feltámadásával új életet hozott mindazoknak, akik hisznek Benne. **A nyolcadik nap – a vasárnap – a Krisztusban bekövetkezett megváltás, a hívő ember újjáteremtésének (újjászületésének) ünnepe.**

„Ezért aki Krisztusban van, új teremtmény, a régiek elmúltak, s íme, újak keletkeztek.” (1Kor 5, 17)

„Krisztus húsvétjában a vasárnap beteljesíti a zsidó szombat lelki igazságát és meghirdeti az ember örök nyugalját Istenben.” (KK 2175)

c., Hogyan ünnepeljük a vasárnapot?

A zsidó hagyományból megmarad a **munkától való tartózkodás** és az **imádságra szánt idő**. **A munkatiltalom** azonban nem kötődik szigorú törvényekhez. Jézus tanítása szerint „*a szombat van az emberért és nem az ember a szombatért.*” (Mk 2, 27) „*Szombaton lehet jót tenni, életet menteni és nem veszni hagyni.*” (Mk 3, 4) „*Az Emberfia ura a szombatnak is.*” (Mk 2, 28)

Miközben gondot fordítunk arra, hogy megadjuk Istennek a tiszteletet, családunknak és saját magunknak az ünnepi pihenést, nem tilos „jót tenni”, segíteni a bajbajutottakon, betegeken, megosztani családtagjaink és a hozzánk közel állók nehézségeit.

Az Egyház minden vasárnap az Eucharisztia ünneplésére, szentmisére hívja a hívőket. Ez a nap liturgikus-imádságos megszentelése. „A vasárnapot, amelyen az apostoli hagyományból következően a húsvét misztériumát ünnepeljük, az egész Egyházban úgy kell megtartani, mint a kötelező ünnepek legfőbbikét.” (KK2117) A szentmisén az veheti magához az Eucharisziát, aki letette súlyos bűneit a gyónásban és előzőleg szükséges oktatásban részesült.

* * *

Miközben arra hívunk Téged, hogy az Egyház tanítása szerint szenteld meg a vasárnapot és a kötelező ünnepeket, és menj szentmisére, mindig tudnod kell, hogy a hit nem csupán ennyi. **Istent nem lehet „letudni” heti egy szentmisével.** Ő nem valamilyen teljesítményt vár tőled, nem szabályok betartását, hanem **személyes kapcsolatban akar veled lenni napról napra, percről percre.** Szenteld meg minden napodat imával, Biblia-olvasással. Keresd minél gyakrabban a közösséget testvéreiddel. „*Összejövételeinkről ne maradjunk el, mint némelyek szoktak, hanem annál inkább bátorítsuk egymást.*” (Zsid 10, 25)

Segítő kérdések a lelkiismeretvizsgálathoz:

Van-e időm Istenre? – Imádkozom-e, olvasom-e a Szentírást naponta? – Van-e bizalmas, napi kapcsolat az Úrral? – Eljárok-e rendszeresen közösségem imaalkalmaira? A pihenés és az

ünneplés napja-e számomra vasárnap? Beosztottaimnak, munkatársaimnak biztosítom-e a vasárnap nyugalmát? Kerülöm-e a szükségtelen tevékenységet? – Tudok-e lazítani, kikapcsolni, pihenni? – Részt veszek-e vasárnaponként és az ünnepeken szentmisén? – Van-e szabadságom jól tenni, ha kell vasárnap is?